

197. Bijbelstudie over DE GEEST VAN DE ANTICHRIST RUACH SOTEN HAMASHIACH

רוּחַ שׁוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ

Deel 2: De geest van rebellie en wetteloosheid

Zoals G'ds Geest door velerlei genadegaven onder de gelovigen werkt tot welzijn van allen, zo werkt de geest van de antichrist door velerlei aspecten onder de mensheid. Al deze aspecten vinden wij terug in de tijdgeest waarmee wij nu te maken hebben. De vorige keer hadden we het over de geest van verwarring en misleiding. Deze keer zullen we het hebben over de geest van rebellie en wetteloosheid.

De geest van rebellie

Op zaterdag 3 april 2021 schreef het Vlaamse dagblad De Standaard: "Is de geest van rebellie uit de fles? De ziekenhuizen stromen vol, parken en pleinen ook. Wordt de noodkreet van artsen niet meer gehoord?" De geest van rebellie maakt deel uit van de huidige liberale tijdgeest, want het verzet tegen elke vorm van gezag komen wij heden ten dage in vrijwel alle lagen van de samenleving tegen. Zowel de overheid alsook de rechterlijke macht, de politie, het leger, het openbaar vervoer, het onderwijs, de wetenschap, het gezondheidswezen, ouders, werkgevers en zelfs geloofsgemeenschappen lijden aan toenemend gezagsverlies. Daarom zijn er ook zo veel rebelse en losgeslagen jongeren die voor overlast zorgen, mensen van alle leeftijden die de overheidsmaatregelen aan hun laars lappen, burgerlijke ongehoorzaamheid, kinderen die ongehoorzaam zijn aan hun ouders en aan hun leraren, vandalen die bushokjes vernielen en die bussen, trams en treinen met graffiti besmeuren, kerkgangers en zelfs dominees die het tijdloze gezag van de Bijbel in twijfel trekken en die zeggen dat G'd niet bestaat. Deze geest van rebellie tegen G'd en door G'd aangewezen autoriteiten vind je overal terug, maar waar komt hij vandaan?

Een ander woord voor de geest van rebellie is opstandigheid. Opstandigheid is de wortel van de meeste problemen en daarom zegt de Bijbel: "Opstandigheid staat gelijk met de zonde van toverij, ongehoorzaamheid met afgodendienst!" (שְׂמוּאֵל א' [1 Samuël] 15:23, Willibrordvertaling), Het Boek: "Want opstandigheid is net zo erg als toverij en koppigheid is net zo erg als aanbidding van afgodsbeelden!" Dat klopt helemaal, want rebellie, opstandigheid, weerspanning, ongehoorzaamheid, het verzet tegen een hoger gezag is allemaal afkomstig van dezelfde bron: de satan! De geest van rebellie is dus gelijkgesteld aan toverij, omdat de satan daarmee macht krijgt over de gevoelens en handelwijze van mensen en zijn wil tot hun wil maakt, waardoor ze dingen doen die ze zelf eigenlijk niet willen doen.

Satan, de grootste rebel die ooit bestaan heeft, was tevens de eerste, die tegen de Eeuwige rebelleerde en een groot deel van de engelen daarvoor aan zijn zijde wist te krijgen. Hij werd in de Hebreeuwse Bijbel הֵילֵל בֶּן־שָׁהַר Heilel ben Shahar [Morgenster, zoon van de Dageraad] genoemd: "O morgenster, zoon van de dageraad, hoe diep ben je uit de hemel gevallen!" (יֵשַׁעְיָהוּ [Yeshayahu [Jesaja] 14:12, NBV). De Eeuwige zei over hem: "Je was een cherub, je vleugels beschermend uitgespreid, je was door Mij neergezet op de heilige berg van G'd, waar je wandelde tussen vurige stenen. Je was onberispelijk in alles wat je deed, vanaf de dag dat je was geschapen tot het moment dat het kwaad vat op je kreeg. Door al het handeldrijven raakte je verstrikt in onrecht en geweld, en je zondigde; daarom, beschermende cherub, verbande Ik je van de berg van G'd en verdreef Ik je van je plaats tussen de vurige stenen. Je schoonheid had je hoogmoedig gemaakt, je had je wijsheid en luister verkwanseld. Daarom heb Ik je op de aarde neergeworpen, als een schouwspel voor andere koningen. Door je grote schuld, door je oneerlijke handel, waren je heiligdommen ontviid. Daarom liet Ik een vuur in je oplaaien dat je heeft verteerd, Ik maakte van jou een hoop as op de grond, voor ieder die het wil zien. Alle

volken die je kenden staan verbijsterd; je bent een schrikbeeld geworden, tot in eeuwigheid zul je er niet meer zijn!” (יְחִזְקִיאֵל Y’chez’q’el [Ezechiël] 28:14-19, NBV). Yeshua zei: “Ik heb Satan als een lichtflits uit de hemel zien vallen!” (Lucas 10:18, NBV). Deze cherub werd door de Eeuwige veranderd in een vuurrode draak en uit de derde hemel geworpen vanwege zijn rebellie, en hij sleurde al de engelen die hem daarin gevolgd waren mee in zijn val: “Er verscheen een tweede teken in de hemel: een grote, vuurrode draak, met zeven koppen en tien horens, en op elke kop een kroon. Met zijn staart sleepte hij een derde van de sterren aan de hemel mee en smeedt ze op de aarde!” (חִזְיֹון Chizayon [Openbaring] 12:3-4, NBV). “Hij groeide tot aan de hemelmachten en zorgde ervoor dat een deel van het sterrenleger naar de aarde viel, en hij vertrapte het. Hij verhief zich zelfs tegen de Vorst van het leger!” (דָּנִיֵּאל Dani’el [Daniël] 8:10, NBV). “Toen brak er oorlog uit in de hemel. Micha’el en zijn engelen bonden de strijd aan met de draak. De draak en zijn engelen boden tegenstand, maar werden verslagen; sindsdien is er voor hen in de hemel geen plaats meer. De grote draak werd op de aarde gegooid. Hij is de slang van weleer, die duivel of Satan wordt genoemd en die de hele wereld misleidt. Samen met zijn engelen werd hij op de aarde gegooid! [...] Daarom juich, hemel, en allen die daar wonen! Maar wee de aarde en de zee: de duivel is naar jullie afgedaald! Hij is woedend, want hij weet dat hij geen tijd te verliezen heeft!” (חִזְיֹון Chizayon [Openbaring] 12:7-9 en 12, NBV).

Heilel, de ‘morgenster’, hetgeen ook met ‘lichtdrager’ vertaald wordt, ooit de belangrijkste en machtigste van alle cherubs, werd arrogant en machtzuchtig. Hij wilde zijn als G’d en diens plaats innemen! Maar G’d is de Schepper van alles en van iedereen. Hij kende daarom zijn gedachten en wist wat deze rebelse cherub van plan was: “Je zei bij jezelf: Ik stijg op naar de hemel, boven G’ds sterren plaats ik mijn troon. Ik zetel op de toppen van de Tzafon, de berg waar de goden bijeenkomen. Ik stijg op tot boven de wolken, ik evenaar de Allerhoogste!” (יֵשַׁעְיָהוּ Yeshayahu [Jesaja] 14:13-14, NBV). Het Boek: “Ik zal de hemel bestormen en hoger dan de sterren heersen. Ik zal de hoogste troon bestijgen. Ik zal zetelen op de berg van de samenkomst, ver weg in het noorden. Ik zal opklimmen tot in de hoogste hemelen en gelijk zijn aan de Allerhoogste!” Heilel was daarmee het eerste schepsel dat zondigde en hij nam daarbij een groot deel van de engelen mee in zijn poging, de macht over te nemen. Sindsdien werd Heilel in de Hebreeuwse Bijbel שָׂטָן satan genoemd, hetgeen ‘tegenstander’ betekent, en in het Griekse Nieuwe Testament diábolos διάβολος [duivel]. De engelen die hem gevolgd zijn worden demonen ofwel boze geesten genoemd. Samen werden zij uit de hoogste hemel op de aarde en in de laagste hemelsferen geworpen, ver van G’ds troon!

Sinds hij uit de derde hemel verbannen werd is de satan, samen met zijn demonen, actief in de hemelse gewesten, die zij als thuisbasis gebruiken en van waaruit zij invloed uitoefenen op de aarde. Hierover schreef Sha’ul [Paulus] het volgende: “Onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen!” (Efeziërs 6:12, NBV). Het Boek: “Want wij vechten niet tegen mensen, maar tegen onzichtbare wezens: de duivelse heersers en machten, die deze donkere wereld tiranniseren, een heel leger van boosaardige geesten in de onzichtbare wereld om ons heen!” De ‘heersers en machthebbers’ tegen wie wij ons moeten bewapenen zijn demonische wezens, gevallen engelen die de satan als vorsten over de volken der aarde heeft aangesteld en die het denkpatroon van de mensen onder hun controle houden en zelfs besturen. In talrijke culturen worden zij door de eeuwen heen als goden vereerd en aanbeden. Door Zijn offer aan het kruis heeft Yeshua hen echter van hun machtspositie beroofd en hun een gevoelige nederlaag bezorgd: “Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd!” (Kolossenzen 2:15). Toch kijk uit! Ook al heeft Hij hen overwonnen, maar ze zijn voorlopig nog wel actief! En hoe! Ze blijven onophoudelijk proberen de mensen te verleiden tot ongehoorzaamheid aan hun Schepper door de geest van rebellie te verspreiden. Pas daarom op en blijf waakzaam!

Het is de geest van rebellie en wetteloosheid, die satan in Gan Eden [het Paradijs] gebruikte om Chava [Eva] tot ongehoorzaamheid aan te sporen om van de verboden vrucht te eten waar de doodstraf op stond: “Dat is een leugen, zei de slang, jullie zullen niet sterven! G’d zegt dat alleen omdat Hij weet dat jullie aan Hem gelijk zullen zijn als je daarvan eet. Je ogen zullen open gaan en net als G’d zul je het onderscheid kennen tussen goed en kwaad!” (בְּרֵאשִׁית)

B'reshit [Genesis] 3:4-5, Het Boek). Hoe dat afliep weten we wel. Chava trapte erin en trok ook Adam mee in de zonde. Zo kreeg de listige slang het voor elkaar, dat de mens al in het Paradijs niet gehoorzaam wilde zijn aan de Eeuwige.

Vanaf het begin hield de geest van rebellie het volk Israëel in zijn greep en zorgde ervoor dat de woestijnreis als straf voor deze ongehoorzaamheid veertig jaar lang duurde! Moshe [Mozes] hield dit de Israëlieten verwijtend voor toen zij de Jordaan bereikt hadden: *“Denk eraan, vergeet het niet, hoe gij in de woestijn de Eeuwige, uw G'd, vertoornd hebt; van de dag af, dat gij uit het land Egypte getrokken zijt, tot gij kwaamt op deze plaats, zijt gij weerspanning geweest tegen de Eeuwige!”* (דְּבָרִים D'varim [Deuteronomium] 9:7, NBG). Bijbel in Gewone Taal: *“Vergeet niet dat jullie altijd ongehoorzaam waren aan de Eeuwige, jullie G'd! Vanaf het moment dat jullie weggingen uit Egypte tot nu, op deze plek. De hele reis door de woestijn hebben jullie de Eeuwige steeds weer kwaad gemaakt!”*

Zelfs Mir'yam [Mirjam] en Aharon [Aäron], de zus en broer van Moshe [Mozes], schijnen beïnvloed te zijn geweest door de geest van rebellie, die het volk Israëel beheerste, toen zij in opstand kwamen tegen hun broer: *“Mir'yam en Aharon maakten aanmerkingen op Moshe vanwege zijn huwelijk met een Nubische vrouw: Hij is met een Nubische getrouwd! Ook zeiden ze: Heeft de Eeuwige soms uitsluitend bij monde van Moshe gesproken en niet ook bij monde van ons? De Eeuwige hoorde dit. [...] Toen daalde de Eeuwige af in de wolkkolom, ging bij de ingang van de tent staan en riep Aharon en Mir'yam. Nadat zij beiden naar voren waren gekomen, zei Hij: Luister goed! Als er bij jullie een profeet van de Eeuwige is, maak Ik Mij in visioenen aan hem bekend en spreek Ik met hem in dromen. Maar met Mijn dienaar Moshe, op wie Ik volledig kan vertrouwen, ga Ik anders om: met hem spreek Ik rechtstreeks, duidelijk, niet in raadsels, en hij aanschouwt Mijn gestalte. Hoe durven jullie dan aanmerkingen op Mijn dienaar Moshe te maken? De Eeuwige ontstak in woede tegen hen en ging weg. Nauwelijks had de wolk de tent verlaten of Mir'yam werd getroffen door huidvraat, haar huid was wit als sneeuw!”* (בְּמִדְבָּר B'mid'bar [Numeri] 12:1-2 en 5-10, NBV). Het aandeel van zijn zus in deze rebellie tegen het gezag van Moshe is klaarblijkelijk het grootst geweest door haar kritiek op zijn positie en op zijn partnerkeuze, vandaar dat zij het hardst werd gestraft. Maar ze kreeg daarbij wel de steun van Aharon, die echter ook plaatsvervangend voor haar spijt betuigde en Moshe om vergeving vroeg. Het kwam gelukkig allemaal weer goed met zijn zus, maar ze moest wel zeven dagen buiten het kamp blijven om te beseffen wat ze gedaan had.

Ook Korach, die zelf afkomstig was uit de stam Levi, was onder de invloed van de boze en verspreide de geest van rebellie onder zijn volksgenoten: *“De Leviet Korach, de zoon van Yitz'har, de zoon van Kehat, en de Rubenieten Datan en Aviram, de zonen van Eliav, en On, de zoon van Pelet, kwamen tegen Moshe in opstand. Ze werden gesteund door tweehonderdvijftig leiders van de Israëlieten, achtenswaardige mannen, de aanzienlijkste van de gemeenschap. Ze stelden zich tegenover Moshe en Aharon op en zeiden tegen hen: U matigt u teveel aan. Alle leden van de gemeenschap zijn heilig, en de Eeuwige is in hun midden. Waarom voelt u zich dan boven de gemeenschap van de Eeuwige verheven?”* (בְּמִדְבָּר B'mid'bar [Numeri] 16:1-3, NBV). Datan en Aviram deden daar nog een schep bovenop en zeiden: *“Is het niet genoeg dat u ons uit een land dat overvloedt van melk en honing hebt weggehaald om ons in de woestijn te laten sterven? Moet u zich ook nog als heer en meester over ons opwerpen?”* (vers 13).

Korach, die tot dezelfde stam behoorde als Moshe en Aharon, was blijkbaar jaloers op de beide leiders van het volk omdat hij waarschijnlijk het gevoel had dat Moshe zijn broer en diens zonen voortrok door hun tot priesters te benoemen. Dat Moshe dit op uitdrukkelijk bevel van de Eeuwige deed wisten zij maar al te goed en daarom is deze rebellie op de eerste plaats niet tegen Moshe en Aharon gericht, maar tegen de Eeuwige zelf! Zij ambieerden een ambt dat hen niet toestond. Daarom wees Moshe Korach en zijn aanhang op hun voorrechten als Levieten, waar zij eigenlijk heel blij mee zouden moeten zijn, en dat ze het niet nodig hadden om naar de eer van het priesterschap te streven: *“U matigt u te veel aan, Levieten! [...] Is het u niet genoeg dat u door de G'd van Israëel van de andere Israëlieten bent afgezonderd om in Zijn nabijheid te verkeren, om werkzaamheden bij de mish'kan [tabernakel] van de Eeuwige te verrichten en om de hele gemeenschap ten dienste te staan en die te vertegenwoordigen? Is het u niet genoeg dat Hij u in Zijn nabijheid heeft toegelaten? Eist u nu ook nog het priesterschap op? U en al die aanhangers van u spannen tegen de Eeuwige zelf samen, want wie is Aharon dat u zich bij hem*

zou beklagen?" (vers 7-11). Je zou denken dat Korach en zijn medestanders al een les geleerd zouden hebben uit de reactie van de Eeuwige op de rebellie van Mir'yam en Aharon, maar dat blijkt dus niet zo te zijn en deze keer durfden ze zelfs openlijk tegen Hem persoonlijk te rebelleren in bijzijn van het hele volk en de twee Rubenieten hadden zelfs het lef om G'ds eigen woorden om te draaien door Egypte een land van melk en honing te noemen en daarmee de spot te drijven met het beloofde land. Daar komt nog de lasterlijke aantijging bij, dat ze Moshe afschilderden als een dictator!

De straf van de Eeuwige voor deze rebellie liet niet lang op zich wachten. Hij zei tegen Moshe: *"Draag allen op om bij de tenten van Korach, Datan en Aviram weg te gaan!"* (vers 24). Korach, die tot de familie van Kehat behoorde, en de beide Rubenieten waren burenen, want de Kehatieten en de Rubenieten sloegen allebei hun kamp op aan de zuidkant van de mish'kan. *"Ga bij de tenten van de g'ddeloze mannen vandaan, zei hij tegen het volk, en raak niets aan dat van hen is, anders komt u om vanwege hun zonden! Iedereen ging bij de tenten van Korach, Datan en Aviram weg. [...] Nauwelijks was hij uitgesproken of de grond onder hun voeten spleet open, de aarde opende haar mond en slokte hen op, met hun families, alle mensen van Korach en alles wat ze bezaten. Zo daalden zij met allen die bij hen hoorden levend in het dodenrijk af. De aarde sloot zich boven hen, en zij waren uit de gemeenschap verdwenen. Alle Israëlieten die eromheen stonden vluchtten weg toen ze hen hoorden schreeuwen, uit angst dat de aarde ook hen zou opslokken. Toen kwam er een felle vlam uit het heiligdom, die de tweehonderdvijftig mannen die het reukwerk geofferd hadden dodelijk trof!"* (vers 26-27 en 31-35).

Maar daarmee was de geest van rebellie nog niet uitgedoofd, want de volgende dag maakten alle Israëlieten Moshe en Aharon verwijten: *"U hebt het volk van de Eeuwige gedood, zeiden ze. Toen ze tegen Moshe en Aharon te hoop liepen en naar de ontmoetingstent keken, zagen ze hoe die overdekt werd door de wolk en hoe de majesteit van de Eeuwige verscheen. Nadat Moshe en Aharon naar de ontmoetingstent waren gegaan, zei de Eeuwige tegen Moshe: Ga weg bij dit volk, dan zal Ik het in een oogwenk vernietigen! Toen wierpen ze zich ter aarde, en Moshe zei tegen Aharon: Neem een vuurbak, doe er gloeiende kolen van het altaar in, leg daar reukwerk op en ga zo snel mogelijk naar het volk. Bewerk verzoening voor hen, want de toorn van de Eeuwige is ontbrand, de plaag is al begonnen. Aharon deed wat Moshe had gezegd en haastte zich naar het volk. De plaag was al onder hen uitgebroken. Hij legde reukwerk op de gloeiende kolen en bewerkte zo verzoening voor het volk. Hij ging tussen de doden en hen die nog leefden staan, en de plaag hield op. Aan veertienduizend zeventienhonderd mensen had de plaag het leven gekost, nog afgezien van degenen die door het voorval met Korach omgekomen waren."* (במדבר B'mid'bar [Numeri] 17:6-14, NBV).

Al sinds oeroude tijden heerst de geest van rebellie tegen de Eeuwige onder de volken en de regeringsleiders dezer aarde. Dat komt in Psalm 2 bijzonder duidelijk naar voren: *"Wat zijn de ongelovige volken toch dwaas om tegen de Eeuwige op te staan! Het is onbegrijpelijk dat deze mensen proberen G'd te slim af te zijn! De machthebbers van deze wereld hebben hun hoofden bijeen gestoken en de leiders spannen samen tegen de Eeuwige en Zijn Gezalfde. Kom op, zeggen zij, laten wij onze boeien verbreken en onszelf bevrijden uit deze slavernij van G'd!"* (תהלים Tehilim [Psalmen] 2:1-3, Het Boek). De heidense volken, die erom bekend stonden dat zij een bandeloos leven leidden en in afgoderij leefden, zagen G'ds wetten, waarin deze praktijken werden verboden, als een slavenjuk. De wereld haat beperkingen, vooral religieuze beperkingen, die men als boeien ervaart, die men maar al te graag wil verbreken. In ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 2:20 komen wij een vergelijkbare tekst tegen: *"Want vanouds hebt gij uw juk verbroken, uw banden verscheurd, en gezegd: Ik wil niet dienstbaar zijn."* Banden waren een teken van onderwerping en dienstbaarheid. De machthebbers der aarde wilden zich niet aan hun Schepper onderwerpen en zich ook niet dienstbaar opstellen tegenover de Eeuwige en Zijn gezalfde en poogden derhalve om hun banden en touwen los te scheuren en ze van zich af te werpen en in feite doen ze dit heden ten dage wereldwijd zelfs nog vuriger dan toen.

De reactie van de Eeuwige is huiveringwekkend! Eerst lacht hij ze uit, maar dan wordt Hij heel boos en toornig: *"Maar G'd in de hemel lacht wanneer Hij hen hoort. De Eeuwige bespot hun dwaze plannen. Hij zal hen in Zijn toorn aanspreken. Zij zullen van angst ineenskrimpen!"* (תהלים Tehilim [Psalmen] 2:4-5, Het Boek). De Eeuwige heeft heel veel geduld en geeft keer

op keer weer nieuwe kansen omdat Hij de mensen in hun zwakte en onvolmaaktheid best wel tegemoet wil komen. Maar als mensen, en vooral degenen die hoge machtsposities bekleden, bewust weigeren zich aan Hem te onderwerpen en aan Hem niet dienstbaar willen zijn, dan raakt Zijn geduld wel op en dan raast Zijn g'ddelijke toorn over hen. Rebellen is zelfs voor onze liefdevolle en vergevingsgezinde G'd volstrekt onaanvaardbaar!

In de verzen 10 t/m 12 van Psalm 2 geeft Hij hen een laatste kans: *“Wees daarom verstandig, koningen en heersers van deze aarde, en luister nu het nog kan! Dien de Eeuwige met eerbied en ontzag, verheug u in Hem met een bevend hart! Val voor Zijn Zoon op uw knieën. Kus Hem, want als binnenkort Zijn toorn ontbrandt, bent u verloren. Zij, die hun vertrouwen op Hem stellen, zijn gelukkige en gezegende mensen!”* (Het Boek).

Dit is een ernstige waarschuwing voor de politieke, economische en religieuze leiders, die nog steeds denken dat zij zelf de dienst kunnen uitmaken. Maar dat geldt natuurlijk net zo voor ons allen, want velen van ons hebben er moeite mee om zich aan wie dan ook te onderwerpen. Een vaak gehoorde uitspraak is immers: “dat maak ik zelf wel uit!” De Bijbel zegt echter, dat het tevergeefs is om zich tegen het gezag van de Eeuwige en Zijn Gezalfde te verzetten en daarom worden de machtigen der aarde hier in vers 10 opgeroepen om zo verstandig te zijn zich aan Hem over te geven. Hij, die macht heeft om hen te verpletteren, biedt hen zelfs na hun openlijke rebellen nog een kans om het met Hem goed te maken, want Hij wil niet dat iemand verloren gaat. Zelfs de grootste zondaar kan een beroep doen op Zijn vergevingsgezindheid en verzoeningsbereidheid. Koningen, presidenten, ministerpresidenten en bondskanseliers staan voor G'd op gelijke voet met gewone personen, en ook voor hen is het even nodig om G'ds geboden te gehoorzamen en zich in geloof te beroepen op het offer van Yeshua als voor ieder ander. Zij, die aan anderen wet en recht verschaffen, moeten zelf ook de wet van een hogere instantie ontvangen en gehoorzamen. Ook in het bedrijfsleven is dat zo. Er is altijd een baas boven de baas, maar allen zijn zij weer onderworpen aan de Allerhoogste! Wat in Psalm 2 dus tot de koningen en machthebbers dezer aarde gezegd wordt, wordt eigenlijk tot allen gezegd, dus ook tot u en mij, maar deze vermaning is op de eerste plaats gericht aan de wereldleiders vanwege de invloed, die hun voorbeeld op hun ondergeschikten zal uitoefenen.

Het grote probleem is echter, dat de meeste staatshoofden deze ernstige waarschuwing en dit welgemeende advies nooit zullen ontvangen omdat ze de Bijbel niet lezen. Daarom is het voor ons een Mitz'va, een bijbelse opdracht, om voor de overheid te bidden zoals geschreven staat: *“Allereerst vraag ik dat er voor alle mensen gebeden wordt, dat er smeekbeden, voorbeden en dankgebeden voor hen worden uitgesproken. Bid voor alle koningen en gezagsdragers, opdat we rustig en ongestoord kunnen leven, in alle vroomheid en waardigheid. Dat is goed en welgevallig in de ogen van G'd, onze Redder, die wil dat alle mensen worden gered en de waarheid kennen!”* (1 Timotheüs 2:1-4, NBV). Daarnaast is er nog een andere mogelijkheid om de overheid tot de erkenning van de waarheid te brengen. Weet u, als er verschrikkelijke dingen in de wereld gebeuren zoals bij voorbeeld de schending van mensenrechten, doodvonnissen over onschuldige mensen, of de aantasting van de natuur, dan worden wereldwijd handtekeningenacties gehouden, petitie bij de verantwoordelijke instanties zoals b.v. ambassades aangeboden en zelfs persoonlijke e-mails gestuurd naar presidenten, premiers, koningen en koninginnen.

Eigenlijk zouden wij nog vandaag na het lezen van deze duidelijke waarschuwing in Psalm 2:10 evenzo mailtjes moeten sturen aan alle regeringsleiders, om te beginnen aan onze eigen premier en onze eigen koning met het welgemeende advies: *“Weest verstandig, koningen en heersers van deze aarde, en luister nu het nog kan, onderwerpt u aan het oppergezag van de Eeuwige, want Hij is ook uw Heer!”* Maar zou het indruk maken? Zouden ze het geloven? Of klinkt het als onzin in de oren van wie het in onze tijd te zeggen hebben? Wie zal het zeggen? Ik denk dus dat het veel effectiever is om in elk geval te bidden voor de regeringsleiders, want de Bijbel leert ons dat de voorbeden van de gelovigen voor de overheid een positieve uitwerking kunnen hebben op de regeringsbesluiten, want Ruach haQodesh [de Heilige Geest] kan dan werken in de harten en in de gedachten van mensen, die in de overheidsorganen belangrijke posities bekleden. En toch is iedere persoon, dus ook een koning of president, verantwoordelijk voor zijn of haar eigen beslissingen.

Een ding is echter zeker: onze eigen regeringsleiders, waar ter wereld ook, maken er een punthoop van, dus wat dat betreft zou het inderdaad een stuk verstandiger zijn om de Koning

der koningen over ons te laten regeren, die door de Eeuwige zelf daartoe is aangesteld. Op Hem mogen we in moeilijke tijden een beroep doen, en dat kan rechtstreeks zonder van tevoren een afspraak te hoeven maken met het secretariaat of de ambassade. Als we met een kloppend hart en trillende handen het gewoel op de aarde zien, de puinhoop die de mensen en hun regeringen ervan maken, de oorlogen in het Midden-Oosten en in Afrika, de migratiecrisis, de coronacrisis, de rellen in Amerika en in Europa, ja zelfs in ons eigen land, dan mogen we steunen op Hem, die de macht heeft om in te grijpen, die ons kan helpen en beschermen. Aan u dus de zelfde vraag die de Eeuwige ook aan de regeringsleiders stelt: wie is Hij voor u persoonlijk? Hoeveel gezag heeft Hij in uw leven? En ook voor ons geldt hetzelfde goede advies: Wees verstandig en onderwerp u aan Zijn gezag en Hij zal voor u zorgen zoals een huisvader voor zijn gezin zorgt.

De geest van wetteloosheid

De tijd waarin wij nu leven wordt gekenmerkt door een toenemende wetteloosheid, die het gevolg is van de wereldwijde verspreiding van de geest van wetteloosheid. Met het oog op de komst van de antichrist schreef Sha'ul [Paulus] in zijn tweede brief aan de gemeente van Thessalonica de volgende waarschuwing: *“Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat G'd of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel G'ds zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit meermalen gezegd heb? En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; wacht slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is.”* (2 Thessalonicenzen 2:3-7, NBG). Er zijn twee dingen die mij in deze tekst opvallen. Ten eerste roept Sha'ul zijn lezers nadrukkelijk op zich niet te laten misleiden. Helaas sprak hij blijkbaar tegen dovemansoren, want als men zo om zich heen kijkt kan men de indruk krijgen dat talrijke gelovigen zich maar al te graag laten misleiden. Dat is nu zelfs nog meer van toepassing dan toen. Op zich is dat niet eens zo vreemd, want ook dat heeft Sha'ul reeds voorzien toen hij schreef: *“Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich tal van leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren.”* (2 Timotheüs 4:3-4, NBG).

Ten tweede schreef hij, dat eerst de afval moet komen voordat wij Yeshua kunnen terugverwachten. Ook dat zien we in toenemende mate gebeuren. De afval van het ware geloof is een logisch gevolg van de misleiding. Als de gelovigen wordt wijsgemaakt dat ze vrij zijn van de Wet, dan worden degenen die deze leugen geloven vanzelf wetteloos. Zij gaan dus zondigen zonder dat zelf door te hebben terwijl toch duidelijk geschreven staat: *“Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid!”* (יֹחָנָן אֵלֶף [1 Johannes] 3:4, NBG). Sha'ul voegde er nog aan toe dat het geheimenis der wetteloosheid toen reeds in werking was. Terecht noemde hij de antichrist dan ook 'de mens der wetteloosheid'. Ik vind het heel erg dat ontelbare oprechte christenen die echt hun hart aan de Eeuwige gegeven hebben door de eeuwen heen in deze valstrik getrapt zijn en blindelings geloven dat G'ds Wet, de Tora ontbonden en dus niet meer van toepassing zou zijn.

Weet u, de Eeuwige heeft nooit gezegd dat Hij Zijn onvoorzichtige kinderen automatisch zal bewaren voor iedere dwaling. Hij roept ons juist op om waakzaam te zijn en geeft ons de opdracht om Zijn Tora stipt na te leven en de geesten te beproeven, want er staat geschreven: *“Wie zich aan Zijn geboden houdt blijft in G'd, en G'd blijft in hem. Dat hij in ons blijft, weten we door de Geest die hij ons heeft gegeven. Geliefde broeders en zusters, vertrouw niet elke geest. Onderzoek altijd of een geest van G'd komt, want er zijn veel valse profeten in de wereld verschenen. De Geest van G'd herkent u hieraan: iedere geest die belijdt dat Yeshua haMashiach als mens gekomen is, komt van G'd. Iedere geest die dit niet belijdt, komt niet van G'd! Dat is de geest van de antichrist, waarvan u hebt gehoord dat hij zal komen - nu al is hij in de wereld!”* (יֹחָנָן אֵלֶף [1 Johannes] 3:24 t/m 4:3, NBV).

Sha'ul [Paulus] geeft ons in 1 Thessalonicenzen 5:21 het dringende advies om alles te toetsen en deze tekst uit de eerste Johannesbrief omvat zelfs twee toetsingsmogelijkheden in

één, want daar worden twee kenmerken genoemd waaraan wij kunnen zien met welke geest iemand vervuld is, namelijk het al dan niet belijden van Yeshua (4:2-3) en het al dan niet bewaren van G'ds geboden (3:24), want: *“Hieraan onderkennen wij de Geest der waarheid en de geest der dwaling!”* (4:6). Bij wie één van deze twee kenmerken ontbreekt, die kan de toets niet doorstaan en wij moeten op grond daarvan ernstig rekening houden met de reële mogelijkheid dat er in hem een andere geest werkzaam is dan de Geest van G'd of de door hem toegepaste geestesuitingen niets anders dan werken uit het vlees blijken te zijn. Sha'ul [Paulus] waarschuwt ons derhalve nadrukkelijk dat wij niet zomaar alles klakkeloos moeten geloven wat ons allerlei leraars, leiders en evangelisten willen wijsmaken en ook niet bij alle wonderen en tekenen die ze doen *“in de naam van Jezus”* er automatisch van uit moeten gaan dat dit door de werking van de Heilige Geest zou geschieden en dus uit G'd zou zijn. Hij geeft ons het dringend advies om alles te toetsen (1 Thessalonicenzen 5:21). Dus nogmaals: waaraan moeten wij het toetsen? Aan het al dan niet belijden van Yeshua en aan het al dan niet naleven van de Tora! Veel christenen denken dat de toets voldoende zou zijn als door de personen in kwestie de naam 'Jezus' genoemd wordt. Nog afgezien van het feit dat dit eigenlijk de naam 'Yeshua' zou moeten zijn, blijkt helaas dat dit niet voldoende is om de toets te kunnen doorstaan, want Yeshua heeft namelijk zelf gezegd dat de verleiders en valse profeten tekenen en wonderen zouden doen in Zijn naam (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 7:21-23, 24:4-5 alsook 11-12 en Marcus 13:21-23).

Hij waarschuwt ons met de woorden: *“Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven!”* (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 7:15, NBG). Waarom komen deze valse profeten in schapenvacht? Omdat zij sluw infiltreren in de kudde van de Goede Herder en zich door de naam 'Jezus' te gebruiken voordoen als christenen! Yeshua zegt echter dat wij hen niet moeten geloven, want zij vallen door de mand omdat zij de Tora afwijzen en Hij noemt hen daarom ook *‘werkers der wetteloosheid’*. Zij verkondigen de valse leer dat de gelovigen nu vrij zijn van de Wet, maar Kefa haShaliach [de apostel Petrus] schreef reeds over deze dwaalleraars: *“Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men. Want indien zij, aan de bezoedelingen der wereld ontvloden door de erkenning van de Heer en Verlosser Yeshua haMashiach, toch weer erin verstrikt raken en erdoor overmeesterd worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste. Het zou immers beter voor hen geweest zijn, geen kennis verkregen te hebben van de weg der gerechtigheid, dan met die kennis zich af te keren van het heilige gebod dat hun overgeleverd is!”* (2 Petrus 2:19-21, NBG).

Toch vinden zij met hun leer om G'ds Wet los te laten alom gehoor want in מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 24:11 lezen wij dat de wetsverachting toeneemt waardoor de liefde van de meesten zal verkillen, terwijl er in יוחנן Yochanan alef [1 Johannes] 5:3 over de ware gelovigen precies het tegenovergestelde geschreven staat: *“Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen G'ds liefhebben, wanneer wij G'd liefhebben en Zijn geboden doen. Want dit is de liefde G'ds, dat wij Zijn geboden bewaren!”*

Dus ondanks het feit dat deze dwaalleraars naar eigen zeggen *“in Jezus naam”* profeteren en *“in Jezus naam”* boze geesten uitdrijven en *“in Jezus naam”* vele krachten en wonderen doen zegt Yeshua openlijk tegen hen: *“Ik heb u nooit gekend! Gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid!”* (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 7:22-23). Dat moet ons ook binnen onze eigen kringen en gemeenten bijzonder voorzichtig maken, temeer omdat wij in de Bijbel herhaaldelijk worden opgeroepen om waakzaam te zijn! Het noemen van Jezus' naam blijkt dus niet voldoende te zijn om te toetsen of iemand vervuld is met de Heilige Geest of met een andere geest. Het al dan niet leven naar de Tora blijkt daarentegen de ultieme toets te zijn, want onderstaande teksten geven duidelijk aan dat het onderhouden van G'ds geboden in directe relatie staat met de inwoning van G'ds Geest in ons binnenste, want de Eeuwige heeft gezegd: *“Ik zal Mijn Tora in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven!”* (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 31:33) en Sha'ul [Paulus] legde uit hoe en waarom der Eeuwige dit zou doen: *“niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende G'd, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in onze harten!”* (2 Korinthiërs 3:3) - *“Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest. Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is*

leven en vrede. Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen G'd, want het onderwerpt zich niet aan de Tora van G'd; trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen G'd niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest G'ds in u woont!" (Romeinen 8:5-9).

Bij het schrijven van vers 9 ging Sha'ul [Paulus] er automatisch van uit dat de gelovigen van Rome aan wie deze brief gericht was inderdaad vervuld waren met de Heilige Geest en zich dan ook daadwerkelijk door Hem lieten leiden. Het kwam gewoon niet bij hem op dat er in latere tijden misschien gelovigen zouden zijn die weliswaar van zichzelf zeggen dat ze geestvervulde christenen zijn, maar zich desondanks niet aan G'ds wet onderwerpen. Zulke mensen zag hij dan ook helemaal niet als medegelovigen. En daarom schreef hij ook zonder te aarzelen: "Maar u leeft niet zo. U laat u leiden door de Geest, want de Geest van G'd woont in u. Iemand die zich niet laat leiden door de Geest van Christus behoort Christus ook niet toe!" (NBV). Het Boek: "Met u is het anders. U doet niet meer uw eigen zin, maar laat u leiden door de Geest; tenminste als de Geest van G'd in u woont. Als u de Geest van Christus niet hebt, hoort u ook niet bij Hem!" Keihard maar ook glashelder! Als christenen zich niet onderwerpen aan de wet van G'd omdat ze die als afgeschafft beschouwen en zich derhalve ook niet laten leiden door de Heilige Geest, dan kan deze onmogelijk in hen wonen. En als G'ds Geest niet in hen woont, dan behoren zij Hem ook niet toe. Zelfs al doen zij nog zo geestelijk en roepen nog zo vaak "Here Here!" en "Halleluja, prijst de Heer!", dan nog zal Yeshua keihard tegen hen zeggen: "Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid!" (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 7:23), want ze zijn inderdaad wetteloos omdat ze G'ds wet niet in acht nemen en Zijn geboden niet naleven. Zij laten zich leiden door de geest der wetteloosheid, want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking (2 Thessalonicenzen 2:7, NBG).

"Wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die hij ons gegeven heeft!" (יוחנן Yochanan alef [1 Johannes] 3:24). Kijk, en daar gaat het nu juist om! Woont Ruach haQodesh, de Geest van G'd inderdaad in u en in mij? Heeft Adonai inderdaad Zijn Tora met de Geest van de levende G'd in uw en mijn hart geschreven? Onderwerpen wij ons inderdaad wel aan de Tora van G'd of zijn wij nog steeds in het vlees? Sha'ul leert ons dat wij vanzelfsprekend de Tora gehoorzamen en Zijn geboden bewaren indien de Geest G'ds in ons woont en zelfs in de rabbijnse geschriften komen wij dit principe tegen: "Jood of niet-jood, man of vrouw, dienaar of vrij man, zij zijn in zoverre allen gelijk dat hun daden bepalen of Ruach haQodesh [de Heilige Geest] in hen is!" (רבה רבדהו Midrash, Eliyahu Raba 10).

Als G'ds Geest zowel in Joden alsook niet-joden woont, dan kan het toch niet zo zijn dat alleen maar de Joden zich aan de Tora moeten onderwerpen terwijl de niet-joden vrij zouden zijn van de wet. Nee, dat kan inderdaad niet, want de Eeuwige maakt geen onderscheid gelijk geschreven staat: "Éénzelfde wet zal gelden voor de geboren Israëliet en voor de vreemdeling, die in uw midden vertoeft." (שמות Sh'mot [Exodus] 12:49). "Wat de gemeente betreft, éénzelfde inzetting zal gelden zowel voor u als voor de vreemdeling die bij u vertoeft; een altoosdurende inzetting zal het zijn voor uw geslachten: gij en de vreemdeling zullen voor de Eeuwige gelijk zijn. Éénzelfde wet en éénzelfde voorschrift zal gelden zowel voor u als voor de vreemdeling die bij u vertoeft." (במדבר B'mid'bar [Numeri] 15:15-16). Om deze reden schrijft Sha'ul [Paulus] dan ook dat er: "geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is de Mashiach" (Kolossenzen 3:11) en: "Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Yeshua haMashiach." (Galaten 3:28).

Dat wij echter zonder G'ds kracht niet in staat zijn om Zijn wil te volgen en Zijn geboden te onderhouden omdat wij zwakke mensen zijn, weet onze hemelse Vader maar al te goed! Vandaar dus Zijn belofte: "Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar Mijn inzettingen wandelt en naarstig Mijn verordeningen onderhoudt" (יחזקאל Yechez'qel [Ezechiël] 36:27) en: "Ik zal Mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven!" (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 31:33). Als antwoord hierop schrijft de psalmist: "Ik heb lust om Uw wil te doen, mijn G'd, Uw wet is in mijn binnenste". (תהלים Tehilim [Psalmen] 40:9).

Conclusie

De geest van de antichrist wordt steeds duidelijker merkbaar in onze wereld, maar de antichrist zelf is nog niet geopenbaard. Hij zal pas verschijnen op de voor hem vastgestelde tijd, toch in het verborgene is de wetteloosheid nu al werkzaam. Door het liberale beleid, dat erop uit is G'ds normen en waarden uit onze samenleving te verbannen, slaat de geest van de wetteloosheid vandaag de dag al wild om zich heen, vooral in de westerse landen. Zijn invloed vanuit de verborgen wereld wordt doorgaans onderschat, maar de slang gebruikt nog steeds dezelfde leugen als destijds bij Chava [Eva] in het Paradijs, om de gelovigen wijs te maken, dat ze G'ds geboden en verboden rustig naast zich neer kunnen leggen en daardoor te zondigen zonder dat dit gevolgen voor hen zou hebben en helaas trappen vele lauwe christenen erin en geven toe aan de geest der wetteloosheid. Onze houding ten opzichte van de Tora is derhalve naast het belijden van Yeshua de ultieme toets of wij wel of niet vervuld zijn met de Heilige Geest. Indien de Geest van G'd in ons woont, dan onderwerpen wij ons maar al te graag aan G'ds Wet en als wij dat niet doen, dan woont er een andere geest in ons. Heel simpel eigenlijk!

Voor het geval dat u nog twijfelt aan de geldigheid van de Tora wil ik hierbij graag een prachtig commentaar van Henry met u delen: "Wetten zijn zoals de wetgevers zijn. G'd, de grote Wetgever, is heilig, rechtvaardig en goed; dus moet Zijn Wet het noodzakelijk ook zijn. Haar inhoud is heilig, zij beveelt heiligheid en spoort tot heiligheid aan; zij is heilig, want zij is overeenkomstig de heilige wil van G'd, die de oorsprong van alle heiligheid is. Zij is rechtvaardig, want zij is in overeenstemming met de regels van rechtvaardigheid. Zij is goed in haar bedoelingen: zij werd gegeven ten goede van de mensheid, ter bewaring van vrede en orde in de wereld." Hier kan ik alleen maar "Amen!" op zeggen en mij bij de woorden van Sha'ul vanuit het diepst van mijn hart aansluiten: "*Op G'ds Wet is niets aan te merken; wat die Wet van ons eist, is zuiver, rechtvaardig en goed!*" (Romeinen 7:12, Het Boek). NBV: "*Kortom, de Wet zelf is heilig, en de geboden zijn heilig, rechtvaardig en goed!*"

Werner Stauder